Anul I. No. 6. Un numer 20 bani Iaşi 10 Octombrie 1891.

ABONAMENTE

Pe un an 10 lei
Şese luni 5 „
Trei luni 2 50 b.

REDACŢIA
la tipografia Fulgerul
representată prin dl.
I. MANCAŞ

RAFUIALA

ZIAR INDEPEDENT APARATOR AL POPORULUI

Apare Joi o dată pe săptămână

ANUNCIURI

Pag. IV 15bani linia
„ III 30 „ linia
Inserţiuni şi Reclame
50 bani linia.

ADMINISTRAŢIA
Representată prin dl.
ALEX. MARINO

CHESTIA JIDOVEASCA

II

In unul din numerile ziarului nostru, am tratat despre chestia jidovească, unde am făcut o mică comparaţie între domnii Romîni de mai înnainte, cum ştieau a'şi apara interesele naţionalităţii, de invasiunea străinilor; şi între guvernatorii secolului XIX-lea, care au încheiat tratatul de la Berlin, în favoarea străinilor, lovind în interesele naţionalităţii.

Mai mult de cît atâta, guvernatorii de pănă astăzi, au mers mai departe cu toleranţa lor pentru scopuri meschine, călcând chiar peste constituţia revisuită în 1879, care la § 5 glăsueşte astfel: *numai romînii sau cei naturalisaţi români, pot dobândi imobile rurale în România.*

Nu ne vom ocupa de o cam dată, de cît de dispositiunile constituţionale, relativ la împămîntenirea străinilor.

După constituţia noastră împămîntenirea nu se poate dobîndi, de cît după o lege individuală promulgată şi sancţionată de Rege. Această dispositiune, să găseşte mai în toate legislaţiunele. Aşa de ex. în Italia împămîntenirea să dobîndeşte prin o lege sau prin un decret regesc, înregistrat de oficerul stării civile, inaintea căruia noul împămîntenit, depune jurămîntul de credinţă şi de fidelitate regelui şi constituţiei.

La noi însă este de observat, că astăzi atât legea, cât şi formele împămîntenirei, fac parte din constituţie iar nu din legi speciale, după cum este în Francia, în Belgia, în Austria, în Germania, în Anglia etc.

In regulamentul organic din 1832, se acordă dreptul de împămîntenire tuturor străinilor de *credinţă pravoslavnică.* După acest regulament însă esistă două feluri de impămîntenire, acea mare care nu se poate dobîndi de cît după un stagiu de 10 ani; şi împămîntenirea cea mică din legea comunală de la 1864, prin care străinul nu cîştigă drepturile politice, ci numai *drepturile obicinuite ale pămîntenilor negutitori şi indrustriaşi.* Aceasta însămneazâ că străinii cari au dobîndit împămîntenirea cea mică, să bucură de toate drepturile şi prerogativele acordate diteritelor corporaţiuni de comercianţi şi meseriaşi. Amîndouă însă aceste împămînteniri, atât cea mare cît şi cea mică, nu pot fi dobîndite de cît de străinii de rit creştinesc. Insă după o decisie a curţei de Bucureşti din 1876, sau dat şi jidanilor dreptul de a dobîndi împămîntenirea cea mică şi a cumpara imobile rurale, reservîndu-se de legislatori drept conservare naţională, numai împămîntenirea cea mare, adică drepturile politice.

Intr'adevăr la noi e un mare pericol social de care suntem ameninţaţi prin năvălirea jidanilor de prin ţările vecine, unde ei nu aveau şi nu au nici astăzi toleranţa religioasă, pe care ei singuri nu o contestă că au găsit'o în ţară la noi. Aici mai mult de cît aiurea formează o sectă a parte străină de moravuri, obiceiuri, limbă şi chiar costumul nostru; care constitue un pericol social, atît din causa numĕrului colosal ce a inundat, mai ales în partea de din coace de Milcov, cât şi mai cu samă, din causa moravurilor şărlătăneşti cu care sunt deprinşi a trăi în viaţa omenească.

Religiunea şi moravurile, iată dar causele care au silit pe toate statele să i a măsuri serioase în con'ra jidanilor, întru asigurarea conservărei naţionalităţii lor; iată causele care la 1871 în urma emancipărei colective a evrei lor din Algeria prin influenţa lui *A. Crémiéux* adus la putere de revoluţiunea din 4 Septembrie 1870, au făcut pe bătrânul şi marele om de stat *Thiers*, să ceară abrogarea decretului guvernului apărărei naţionale.

La noi chiar înainte de regulamentul organic, străinii au găsit cea mai mare toleranţă religioasă şi putem zice că a avut în mare parte şi bucurarea drepturilor civile.

In tratatele încheiate de domnii Romîni cu turcii de la 1391—1527, opreau pe turci de a domicilia în ţară, de a clădi giamii şi de a practica cultul mahometan, de a se neguţitori în ţară şi de a cumpăra mobile. Aceste măsuri cari la prima vedere par intemeiete pe netoleranţa religioasă şi ură contra străinilor, erau niste măsuri de aparare contra tendinţelor cotropitoare ale turcilor, edictate de un înnalt interes de conservaţiune naţională, cărora datorim astăzi esistenţa Statului Romîn.

Iată cum să esprimă în această privinţă Dimitrie Cantemir, în descrierea Moldovei Cap. XIV.

„Se mai zăboveşte pentru neguţitorie şi turci mulţi în Iaşi şi prin alte târguri, însă nu le este slobod să'şi cumpere moşii nici într'un loc, cât mai puţin macar să'şi facă casă la târg sau la vre un sat, sau să'şi zidească moschee adică casă de rugăciuni, sau să'şi facă la vedere rugăciunele şi închinăciunele. Incât priveşte ţara românească istoria fraţilor *Tunusli* scrisă în limba Elenă, enumeră printre condiţiunele tratatului lui Vladislav Basarab cu Poarta din 1470 următoarele clause: Turcii cari vor veni în ţară pentru comerciu, vor fi datori să arăte de unde şi din ce loc sunt, şi după ce vor cumpara sau vinde marfa cu diridicata, numai în oraşe iar nu şi în alte locuri, se vor întoarce fără întârziere în dărăt; ei nu vor fi liberi a lua nici servitori, nici servitoare dintre Romîni, nici să aibă loc deosebit pentru închinăciunea lor.

Intr'o scrisoare care s'a trimis din Moldova în anul 1774 la Poartă prin boeri se zice următoarele: Turcii să nu fie volnici a avea cifilăcuri, casă, tamazlâcuri în ţară, nici să împartă bani înainte pe lucruri de neguţitorii; ci marfa lor s'o vândă cu diridicata şi ce ar avea de cumparat să cumpere şi să se întoarcă la locul lor, ear să nu umble din loc în loc, care astfel de firman, deapururea au dat devletul Domnilor şi încă şi bumbaşiri trimitea Poarta spre înfrînarea turcilor... Turcii să nu aibă voe a ţinea slugi şi slujnice din pămînteni şi moşiile noastre strămoşeşti ce avem pe lângă sarhaturi, să fim volnici a le stăpâni şi a lua venitul lor,

iar turcii să nu se amestece. Şi cari din pământeni (însă în ţara turcească) se vor turci, să naibă a moşteni nimic din averile părinteşti etc. (v. Uricarul Th. Codrescu T. VI).

Aceşti Domni, după cum se constată din scrierile de mai sus, după cum ne dovedeşte chiar şi Istoria ţarei, erau nişte adevĕraţi Români, cari în totdeauna lucrau pentru binele ţerei şi în folosul tutulor locuitorilor ei, şi nu cugetau a trada interesele naţionalităţei, pentru oare care favoruri personale.

SISTEMUL DE CONTRIBUŢIUNI PRIN SOCIETAŢI COMUNALE

(Prescurtare)

Mijloacele prin care se fac comunele comerciale

Mai toată lumea, sunt sigur că vede cum noi mai cu samă în privinţa economică, nu numai că nu mergem înainte, dar chiar dăm îndărăt. Dacă să face ici, colea câte ceva de care ne mirăm, aceasta nu însemnează aproape nimic, faţă cu pagubele suferite în alte părţi.

In adevăr dacă ş'ar face statistica fie care comună pe un timp de 20—25 ani de ceace a fost, de ceia ce se putea produce în acest interval şi de ceia ce este astazi, şi dacă s'ar face diferinţa între esporturile şi importurile ţerei din aceşti 20—25 ani, se va vedea că pagubile sunt nu sute de milioane ci de câte-va miliarde.

Pentru mine unul statistica, importul şi esportul sunt o oglindă, iar ceia ce să vede o aparenţă, sau mai bine zis un vis.

Causa acestei dări înapoi a agriculturei, industriei, şi comerciului la noi, vine de acolo că s'au făcut nişte schimbări şi transformări, atât în ţară cât şi în străinătate şi nu ne am pus la curent cu ele. Adică nu ne-am dat după ele cum să dă trestia după vânt ca să nu se rupă, ci ne-am lăsat lenii, aşteptând un timp când se vor da ele după gustul nostru.

După cum ştim însă că vêntul n'are să se deie după gustul trestiei şi că trestia n'are nici o putere să poruncească vêntului ceva, putem fi siguri că avem să aşteptăm mult şi bine şi acele schimbări şi transformări făcute deja n'au să se mai intoarcă şi încă aşa cum avem noi gust, nici odată.

Acum să vedem care sunt mijloacele de întrebuinţat pentru ca *societăţile comunale* să poată aduce la loc ceia ce sau perdut, şi ca pe viitor să mergem înainte pe calea progresului, iar nu pe a regresului, adică:

1) Cum se pot face cunoscute comunele (descrierea comunii, anuarul general, harta generală, vagonul de informaţiuni).

1) Cum se pot face comerciale (concurenţa, breslele, prăvăliele, esposiţie de la gări, târgurile de vite de la gări, magaziile particulare şi rampele de la gări).

(Va urma).

INFORMAŢII

In stradela Morilor No. 17 se află un jidan care ţine cârcimă şi debit de tutun. Nu ştim cum să petrec astfel de lucruri, că jidanul nu se sfieşte de loc a vinde tutun ori cărei persoane; ba încă are şi o tablă mare afară, ca şi cum pentru acel jidan, nu ar fi interzis de a avea debit.

Oare astfel de lucruri trec ca nevăzute de funcţionarii depositului general din localitatea noastră? Nu credem.

Şi pentru ca să fim mai siguri, atragem atenţiunea celor în drept.

Aflăm că societatea Solidaritatea compusă din mai mulţi meseriaşi şi cemercianţi creştini, sau unit cu vechea so cietate a meseriaşilor şi comercianţilor creştini, fondată încădin anul 1876.

Ambile societăţi unite atât prin numărul membrilor cât şi prin capitalurile lor, sperăm că vor putea reuşi mai curând la ori ce dorinţă esprimată în folosul tutulor membrilor societari, bine înţeles, dacă cei însărcinaţi cu administraţia vor fi oameni activi şi nu vor lăsa pe ceilalţi membri să uite de societate, fiind convocaţi odată pe an. Cu cât întrunirile se vor face mai dese, cu atât credem că societatea va merge spre progres, devenind mai însemnată pentru oraşul Iaşi, dând un exemplu cetăţenilor, că prin unire se face puterea.

Trimitem fericitările noastre membrilor cari au lucrat pentru unirea acestor societăţi, şi dorim din suflet ai ve dea cat mai curând puşi la lucru.

Ni se comunică că Stefan Chiru, în calitatea sa de director al arestului preventiv, comite o mulţime de schingiuiri ca la inchisorile Siberiane. Şi nu ştim cum se face, că aseminea fapte sunt tolerate de dl. prefect de Judeţ şi de preşedintele comitetului permanent.

Acesta nu este lucru curat, caci purtarea neomenoasă a funcţionarului, este provenită din causa viciului de care este pasionat, de a umbla totdeauna cu nasul roş, despre care este cunoscut de mai multă lume. Astfel de fapte n'ar trebui nici un moment să fie tolerate, dar să vede că ochii d-lui Chiru sunt prea mult agreaţi de şăfii săi.

Aflăm că dl. comisar Sdrobici a înscris la sorţi pentru formarea contigentului 1892 şi pe Smilik Smilke Taubes fiul rabinului din localitate. Nici nu se putea altfel, căci după câţi jidani sunt în armata română, le trebue şi un puiu de rabin. Numai dacă cel *bătrân* nu va căuta pe toate căile scaparea lui.

Reparaţiunea palatului cumparat de la Rosnovanu, pentru localul primăriei, este aproape terminată şi sperăm că la 26 a. c. primăria se va stabili în noul local.

Aceasta se datoreşte numărului mai însemnat de meseriaşi şi comercianti, din care au fost compus consiliul comunal sub guvernul junimist, căci ei au stăruit mai mult, ca comuna să aibă un aseminea local, foarte convenabil din toate punctele de vedere.

Mercuri dimineaţă s'au transportat la spitalul militar mai mulţi soldaţi răniţi ce se întorceau de la manevră, şi se zice că venind pe la Negreşti, regimentul din Vaslui bătea la ţintă. Ceilalţi crezênd că sunt în faţa inamicului au înaintat fără a fi observaţi, pe când cei cari trăgeau la ţintă, gloanţele lor loveau în soldaţi, încât sau causat mulţimi de nenorociri. Se vorbeşte că sunt şi morţi,

In ziua de 6 a. c. oarele 5 p. m. doi indivizi se aflau pe strada Golia în apropiere de institul Gregorian, ambii erau într'o stare de beţie abia îi mai ţineau picioarele, unul din ei era tot plin de sânge pe faţă din causa loviturilor provenite din cădere. Aproape timp de o oară făceau un sgomot şi se legau de trecători; din întâmplare trecând un sergent de la jandarmi, rugat fiind de mai mulţi oameni, şi după ce au chemat de mai multe ori prin şuerătoare pe păzitorul din punct la care nu a respuns de loc, jandarmul văzind aceasta lipsă de serjenţi în centrul oraşului, a fost nevoit a-i transporta singur la comisia ce era în apropiere.

Avis d-lui prefect de poliţie.

Dl. Petru Ianculescu silvicultor, a publicat zilele aceste un memoriu, privitor la esploatarea pădurilor comunei Iaşi, pe care şi *Revista Pădurilor* prin No. 9, l'a găsit foarte nimerit. Această lucrare, arată modul cum sau esploatat în anii trecuţi şi ce avantaje a dat esploatările sistematice efectuate în regie, in raport cu ofertele resultate la licitaţii.

Lucrări de felul acesta abia încep să apară la noi, şi bine ar fi ca ele să se înmulţască, pentru a se aduce la cunoştinţa proprietarilor de păduri, diferenţele economice, ce resultă atât pentru viitorul pădurei, cât şi pentru foloasele propriotarului.

Intr'un alt numer, vom arăta mai pe larg conținutul acelui memoriu.

——

Dl. Th. Popovici, primarul comunei Movileni, a luat o lăudabilă dispoziție, ca crâșmele din acea comună, să fie închise în fie-care sărbătoare până la oara 12 din zi, pentru ca locuitorii să meargă la biserică.

Această dispoziție esemplară; ar trebui să fie imitată de toate comunile din țară.

Primind această scrisoare prin postă, cu plăcere îi dăm loc în coloanele ziarului nostru.

Domnule Redactor,

Cetind jurnalul d-voastră numit *Răfuiala*, m'am convins că este cu adevĕrat și unicul *Național*. De aceia vĕ rog a publica următoarele note ce am avut ocasiunea nefericită de a observa cu ocasiunea Bacalaureatului din sesiunea de toamnă 1891.

In urma celor observate de mine, nu cred că să va găsi vre-unul din adevĕrații Romîni care să rămână indiferent în ceia ce privește sentimentul de naționalitate și de patriotism. fiind cuprins chiar de cea mai mare humanitate. După ce suntem cu totul copleșiți și din toate părțile de evrei, căci comerciul și industria, ambele sub ori ce formă sunt în mâna lor, acum sau intins iudele, acest popor molipsitor, următor a lui Iuda trădătorul, de a ne răpi și educația. Până în present să știe că gimnasiele, scoalele de comerciu, liceile etc. sunt umplute mai mult cu fii de ai Istrailiților, dară acum nu să mulțumesc numai cu atâta, au început a ne invada și Universitatea așa, că la această sesiune au fost 56 candidați, din cari peste jumătate jidovi.

Membrii ce au fost însărcinați cu examinatul, s'au vĕzut cât simțesc Românește și ce dor au de a'și vedea consingenii luminați, căci au trântit la oral 5 Români și numai 3 Jidovi, pe care au fost imposibil de ai scoate sau mai bine poate că nu au fost trecuți prin carnetele tuturor membrilor.

Nu știu dacă marele barbat de stat, actualul ministru de instrucțiune dl. Poni, care după cât să vede, să interesează foarte mult de educația neamului Românesc, nu va rămânea indignat, când va iscăli diplomele zecilor de Jidani și diplomele unităților de Români. Dacă te uitai prin sala universității, vedei Români numai câte unul, iar Jidanii grămăzi ca sâmbăta prin târgul Cucului, făcând o hălăgie ca prin havrelele lor. In Aula universității pe catedra de unde să descopăr Românilor faptele strămoșești în conferințe, de cătră ilustrul profesor al Universității dl. Xenopol, în timpul acestei nenorocite sesiuni Istrailite, stau șargăii cu capitele acoperite, cu ochii ulduroși, cu păru creț, răspândind mirosul lor cel urît de capre rîioase. Mai mult unii din ei erau băeți de dugheană, care lepădând pestelca, veniau cu prietinii lor candidați, așa că nu sa mai înțelegea dacă este universitate sau havră jidovască.

Insă indignarea cea mai mare, care trebue să cuprindă pe ori cine simțește Românește, este că printre mulții jidovi candidați, sau presintat și o așa zisă românește *aratare* sau *ucigă-l Crucea*, etatea de vre-o 25 ani, inălțimea de 1 metru, ochii roși, mustețile bărbierite, barba de aseminea, care la prima vedere îți produce oare care spaimă, iară în urmă era ceva ridicol. Acest urmaș a lui Iuda nesățosul, spre rușinea neamului romînesc și mai cu samă a membrilor din comisiunea esaminătoare, care au avut curiositate, că după cum 'lau vĕzut atât de slut, să'l vadă și diplomat fără a ști ceva, poartă familia de *Râșcanu*, familie care după cum să știe, o are dulce vorbitorul, vestitul profesor de Istorie al Universității și al mai multor scoli din Iași, dl. Petru Râșanu. Vĕ închipuiți din Șulem sau Burăh să fie Râșcanu?

Bucurâte rabine al lor Diordi Pan (cum zic Jidanii) care îi susții. Laudă și vouĕ membrilor ai comisiunii, că v'ați putut înțelege și v'au corespuns carnetele, așa că i-ați scos diplomați, iar când vorbiți de consingenii voștri de la țară, le ziceți „țerani ploați mojici sau mitocani". Bucurați-vĕ și voi jurnale jidovite, căci aveți cui aduce laude mai multe de cât la Iulie, sunt mulți Burăh, Ițic, Ștamer etc.

Un student.

Partea Literară

ACROSTIH

——

D-șoarei Maria Șt.....

Mai blândă de cât ochii triști,
Tu idealul vieții mele
Răsai in calea mea apururi
Ca luna palidă 'ntre stele.

Amorul meu atât de trist,
Cu un cuvênt tu l'ai preface
Și de cum sunt nefericit,
Tu cel mai fericit mai face.

Rămîi dar tu cel mai frumos
Din toate visurile mele,
De-asupra mea să luminezi
Ca luna palidă 'ntre stele.

Ieu dus pe gînduri te-oi privi
Ca pe-o frumoasă stea polară,
Tu idealu-mi cel mai sfînt,
Senin ca lacrima cea clară.

Ah! de-ai voi să mĕ iubești,
Intreaga viață mi-ai priface
Și de cum sunt nefericit,
Tu cel mai fericit m'ai face....

De la Prut.

ARTICOLELE D-LUI PANU ȘI DRAPELUL

——

„**Drapelul**", confratele nostru din localitate, in No. 73 din 8 Septemvrie, a admonestrat pe **Uniunea Liberală**, pentru că a dat loc în coloanele sale unui articol iscălit S.... prin care se fac insinuări răutăcioase la adresa d-lui Panu.

Pentru noi articolul în chestiune al „Drapelului", este important din alt punct de vedere. In adevăr iată cum glăsuește el: „Cum? se rîdică chestiunea evreească. Era fatal ca ea să dea loc la discuții. D. Panu are convingerile sale în această chestiune, convingeri pe cari totdeauna de la vrîsta cea mai tînără, de pe cînd era student la Paris, a avut curajul să le manifeste. Ei bine, e de ajuns ca părerile d-sale să se deosebească de ale lui Drumond, Aslan, Polichroniade, etc., pentru aceștia și partizanii lor să se creadă autorizați a face tot felul de insinuări, și a debita, fără zare de scrupul, toate calomniile la adresa unui om de alte păreri, dar care crede în spusele sale, în scrisul său?"

Noi nu ne îndoim de loc de cele zise de „Drapelul", ci credem că chiar așa este, prin urmare d. Panu din convingere a scris articolele sale în chestia evreească; de cât să rîdică alte dificultăți și anume: articolele d-lui Panu sunt mai mult de cât espresia unor păreri dictate de convingerea propriu zisă. D-lui a tratat chestia evreească cu o suveranitate așa fel că a voit cu ori ce preț să umilească pe toți cei cari au cugetat și vor cugeta de acum înainte în contra chestiei evreești. D. Panu și-a bătut joc și de Fichte și de Kant, și de Napoleon, și de Drumond, pe care-l face epileptic, și a numit capete seci, pe toți cei cari ar veni să zică ceva în potriva jidanilor. D. Panu ca un adevărat *Papă*, sau știu eu cum să-l numesc ca să nu zic *rabin*, a aruncat anatema asupra trecutului și asupra viitorului, în cât cine a cetit articolele d-sale a putut vede că a fost așa de peremptoriu și de neindurat pentru părerile opuse, în cât a voit să ardă, în focul cu care a scris acele articole, pe toată suflarea care ar crede contra, și odată arși, toți adversarii în chestie, să apară d-sa singurul triumfător, cu satisfacția ce o simte un avocat care prin pledoaria sa a reușit să scape de pedeapsă pe un criminal, mistificând pe judecători!

Câți din cei cari știu scrie și cari cu toate acestea cugetă altfel de cât d. Panu, sau sfiit de a-și arăta prin scris părerile lor, pentru că anatema aruncată de d-sa, i-a confuzat. Dar să nu se sperie nimenea; blăstemele la un avocat sunt unele din mijloacele de a face pe unii să tacă; dar cari blăstăme nu au putere asupra tuturor!

D. Panu pe de altă parte declară că a cita autori este o pedanterie, pentru a face pe lume să creadă învățat pe cel ce le aduce. Apoi aceasta nu este oare altă deprindere avocățască, de a injosi isvoarele cu autoritate pentru a ne face pe noi sĕ discutăm chestia numai prin noi înșine, neajutați de nimene? Și de ce aruncă d-lui discredit asupra isvoarelor? Ori cine o poate spune. Cauți să discreditezi pe cel de cari te temi, iar nu pe cel care prin sine însuși n'are nici o putere. D. Panu dacă atacă autoritățile cugetătoare, o face tocmai pentru cuvîntul că acelea îi tac pedică, i se pun în cale, și adversarii d-sale se servesc cu dînsele.

Pe de altă parte d. Panu dărâmând acele pedici, ne tae puntea de la spate, puntea trecutului, singura temelie științifică după care putem judeca viitorul. Pentru d-lui, care vra să nu ție samă de trecutul jidanilor, devine ușor lucru de a susținea ori-ce ar voi pentru viitor. Pentru noi însă cari și în această chestie, pe care, nu suntem de loc interesați

a o arăta așa, sau altfeliu, voim a ne rezăma pe faptele istorice ale trecutului, cum se face în toate chestiile, și nu vom fi greșiți de loc dacă vom ajunge la o soluție deosebită de lucruri, pentru cari d. Panu găsește cu cale să se arăte desprețuitor.

Mai mult, după **Drapelul**, d. Panu are și astăzi convingerile pe cari le avea din vrâsta cea mai tânără! Felicitările noastre, atât „Drapelului", care crede că aceasta poate fi un merit pentru d. Panu, cât și d-lui Panu însuși, care a știut să-și păstreze intact moștenirea.

Ideia naastră în această privință este cu totul alta. Noi de pildă știm că un om cugetător, face dintr'o zi în alta asortimente nouă de idei în capul seu, și nu știu zeu, care ar fi acela care să nu se rușineze de a spune astăzi, că credințele sale sunt identice aceleași cari le avea și la etatea de 14 ani, ba chiar să socoată ca o onoare de a nu-și schimba ideile la vrâsta matură pentru cu vântul că ține să fie consecvent cu sine însuși! Atunci d. Panu este un adevărat chinez, după cum ni-l descrie „Drapelul".

Înțelegem ca un copil să vadă în fie-care om un semen al său, copiii de slugi să joacă cu cei de boeri, cum și cei de boeri, cu cei de țigani, lucruri pe cari și d. Panu le-a făcut de sigur; dar astăzi nu mai vrea să aibă a face nici cu slugile, nici cu țiganii, i-ar fi negreșit rușine, cu toate că a fost un timp, în viața sa de copil—când nu i-a fost rușine.

Însă de când a fost d. Panu *în vrâsta cea mai tânără*, și până astăzi, a văzut sau a putut vedea, că în societate sunt fel de fel de oameni, fel de fel de rase; deosebite temperamente, deosebite mijloace la oameni de a se înșela unii pe alții; că la unii oameni este o mai mare desvoltare de egoism, iar la alții e mai multă modestie și scrupul în afacerile lor etc.

In fine, că poporul din mijlocul cărnia s'a rîdicat d-lui a căzut victimă unor imprejurări sociale, de cari nu sunt vinovați de cât conducătorii săi, și d-lui să rămâe tot cu părerile din copilărie, aceasta e aproape neesplicabil! Și cu atât mai neesplicabil, cu cât toate cele-lalte păreri sau *convingeri* de copilărie, au trecut la d. Panu printr'o evoluție complectă, devenind din *teist*, un ateu de frunte, iar chestia evreiască singură să rămâe intact, ca la vrâsta cea mai tânără!

Această esplicare ce ni-o dă **Drapelul**, dacă va fi așa, denotă o adevărată anomalie de crier, la d. Panu, care de altfel judecă foarte bine în multe alte chestii.

Concluzia este că dacă d. Panu, susține din convingere, sau din sistem de a fi consecvent cu sine însuși de la naștere și până la moarte, părerile d-sale sunt cu toate aceste vătămătoare nouă Românilor, greșite complect, nu pentru că nu ne convin, ci pentru că nu ține d-lui socoteală de trecut când anticipează viitorul, ba nu ține samă nici de present și luate la un loc putem afirma că ele echivalează cu *trădare națională*, așa că dacă ele nu au causa, au, cel puțin, efectul unei trădări naționale.

Din No. viitor voiu răsfrânge punct cu punct raticolele d-lui Panu, pentru că am auzit pe radicali făcându-și curaj, că încă nimene n'a atins fondul chestiunei, și ei prin fond înțeleg articolele d-lui Panu.

Ronea.

CARNETUL ROZ

Amintiri

Când îmi aduc aminte
De cele din trecut,
De lacrimi se ud ochii
Și graiu 'mi este mut.

Sermana mea gîndire
Ca paserea pribeagă,
Mereu spre tine sboară
Ființă pe veci dragă.

Ear tu pe alte brațe
Deșerți cupa plăcerii,
Ne mai gândind la mine
Ce sunt sclavul durerii,

Și azi în calea vieții
'Mi apari ca o minune
O tu!... pe veci perdută
Iubită visiune.

In fața ta de marmor
Nu văd de loc căință,
Pe când pe-amea, largi urme
Lăsatau suferință,

Așa mi-a scris destinul
In neagra carte a sorții,
Ori cât de mult a'și plânge
Nu mai învie morții.

Meteor.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui *G. N. D. loco.* Poesia ce ni-ați trimes, fiind de puțină însămnătate, atât ca subiect, cât și ca composiție, nu o putem publica. Incercați însă a scrie despre alte subiecte, poate veți fi mai norocos.

D-lui *de la P. loco.* Să cunoaște că sunteți unul dintre pasionații admiratori a lui Eminescu, aceasta însă vă privește. Publicăm azi o bucată, însă dorința noastră este de a vă cunoaște personal cât mai curând.

Anunciuri

COFETARIA

D. S. Ionescu

Strade de Sus

Se află tot feliul de bomboane cu prețul cel mai redus.

O persoană onorabilă dorește a ocupa un post de contabil la vre o moșie.

D-nii proprietari sau posesori de moșii, cari ar avea necesitate de o aseminea persoană, sunt rugați să binevoiască a se adresa la redacțiunea acestui ziar.

ATELIER DE CIUBOTARIE

CONST. SACARĂ

Strada Univestității

Efectuează tot feliul de incălțăminte, in modul cel mai elegant, prompt și cu prețuri moderate.

Neculai Rascal

special

Friser str. Primărie. No· 46

Primește abonamente cu prețuri moderate, și frizază în modul cel mai elegant.

GH. MARINO

CISMAR

Str. Baston No. 15

Maistru absolvent al scoalei de meserie din 1875. Confecționează tot feliul de cisme.

A. MARINO

Str. Spitalul Pașcanu No. 26.

Primește ori ce lucrari de tinichigie și văpsătorie. Lucrează cu cea mai mare acurateță și cu preț moderat.

TIPOGRAFIA „FULGERUL" (D. GHIORGHIU.)

JASSY

10— STRADA IPSILANT —10

EFECTUAZĂ LUCRĂRI COMERCIALE:

REGISTRE, ADRESE, COMPTURI, CIRCULĂRI etc.

Ziare, Broșuri, Cărți scolastice, Publicațiuni.

—SE EFECTUAZĂ PROMPT ȘI CU PREȚURILE CELE MAI REDUSE—

Iași—Tipografia „Fulgerul" (D. Gheorghiu).